

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om forbud mod reklamering for stærke drikke [af Inge Krogh m. fl.].

(Andre selvstændige forslag nr. XIX. Fremsat 23/10 75).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om forbud mod salg af stærke drikke til personer, der ikke er fyldt 18 år [af Inge Krogh m. fl.].

(Andre selvstændige forslag nr. XX. Fremsat 23/10 75).

Forslagene sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Under behandlingen af det tilsvarende forslag om forbud mod reklamering for stærke drikke erklærede jeg mig enig med forslagsstillerne i, at der påhviler det offentlige en forpligtelse til i videst muligt omfang at reducere de problemer, som opstår for den enkelte og for samfundet som følge af overdreven spiritusforbrug.

Jeg tror imidlertid ikke på, at reklameforbud er noget velegnet middel til at formindske disse problemer. Alkoholreklamen indvirker vel i et vist omfang på forbrugernes valg af mærke, men derimod tror jeg, at alkoholreklamen kun i meget begrænset omfang har forbrugsudvidende virkning, og at det næppe er de mennesker, som har et problemfyldt forhold til brugen af alkohol, der påvirkes af den eksisterende reklame.

Selv om jeg således ikke tror på, at alkoholreklamen generelt indvirker på misbrugsomfang, så vil jeg ligesom tidligere sige, at jeg finder det rimeligt, at der stilles ret strenge krav til annoncerens form og indhold. Alkoholmisbruget skaber så store problemer for mange mennesker, at det er uacceptabelt, hvis alkoholreklamen benyttes i en pågående eller idealiserende form, eller hvis den særlig rettes mod de mest påvirkelige grupper i samfundet.

Jeg finder som nævnt, at reklameforbud er et uegnet middel til at reducere alkoholmisbruget, og jeg vil derfor ikke kunne medvirke til gennemførelse af et sådant indgreb. Jeg tror ikke et sekund på, at det vir-

ker, og jeg tror i hvert fald, at det er ligesom at stikke hovedet i busken.

Med hensyn til det andet forslag, som går på, at man skal forbyde salg af stærke drikke til personer under 18 år, så har der jo i sin tid været nedsat et beværterlovsudvalg, hvis betænkning dannede grundlag for den senere restaurationslov, og da fandt man ikke anledning til at opretholde forslaget om, at der ikke måtte sælges fra butik til personer under 18 år.

Jeg finder, at et sådant forbud ville være meget uheldigt. Jeg tror ikke, der er grund til at gå yderligere ind i argumentationen, men vil i øvrigt henvise til, hvad der blev sagt ved sidste førstebehandling, hvor handelsministeren på mine vegne sagde nogle bemærkninger om dette. Hvordan vil man klare kontrollen? Der kan være tale om, at unge mennesker skal hente nødvendig spiritus — det behøver ikke være til misbrug — og her skal købmanden, eller hvem det nu er, kontrollere, at personen er over 18 år. Det er simpelt hen noget, der ikke lader sig gøre.

Jeg skal med disse få bemærkninger sige, at jeg kan ikke medvirke til de to forslag, og så vidt jeg erindrer fra behandlingen sidste gang, så var det også kun kristeligt folkeparti, der dengang fandt, det var en fremkommelig vej. Den løser ingen problemer. Den vil skabe en masse kontrolproblemer, som ingen er i stand til at finde ud af.

Tastesen (S):

De to forslag til folketingsbeslutning er jo genfremsættelser. Ved debatten i sidste samling den 17. april var det kun kristeligt folkeparti selv, som gik ind for forslagene, og jeg kan for mit vedkommende henvise til den ordførertale, jeg dengang holdt på socialdemokratiets vegne.

I socialdemokratiet er vi enig med kristeligt folkeparti i, at alkoholmisbrug blandt unge skal modvirkes mest muligt, men vi har den opfattelse, at det gør vi bedst ved holdning fremfor forbud, og jeg kan med hensyn til forbud holde mig helt til det, indenrigsministeren her har nævnt.

Biltzing (V):

Kristeligt folkepartis forslag om forbud mod reklamering for stærke drikke er jo en genfremsættelse fra sidste samling, og jeg